

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra Kjæn Haals Arvinger

Citation: Aakjær, Jeppe: "Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 317. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer07tom-shoot-idm140240949260192/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919

Skaglerne og satte i vild Galop hen over Heden og Lyngbakkerne. Vognen løste sig i sine Fuger for de vældige Stød mod Lyngtuerna og de skjulte Kampsten. Egere og Hjulfølger rasied ud til Siden som Pindbrænde. Om sider naadede Opløsningen ogsaa det fast sammensinkede Vognskrin; dets graa Egegjemmer gabed som en overmoden Kapsel, der pludselig udsender sin Sæd over Omgivelserne. Hver Gang den krøblede Vogn rendte særlig haardt mod en Knot i Lyngen, hørtas en vild Klang af løsgjort Sølv, der slog mod Vognstang og Hammelstok, før det forputted sig under Lyngrisene. — Saadan udstroedes et taabeligt Livs under endeløs Møje sammensankede Skatte som en gold Sæd over den øde Lynghed!

Mere vaad end en druknet Mus naaed den jærrende Søren Vinde hen ad Morgenstunden sit Hjem i Skive.

Men alle de raske Fiskerdrenge fra Hvalpsund til Æteballe fik i de efterfølgende Uger travlt med at gennemlyske Lyngen, hvor den skjennende Hest havde traadt. Og endnu i Aaringer efter blev det et Mundheld, naar nogen var kommen let til Penge, at de „havde nok arvet efter Kjen Haal.“ En funden „Lybsker“, kantet og tynd som et Sildeskæl blev uden videre bestemt som en „Galskilling“ og lagt i Skraatobaksaasen; men kom én af de rigtige Sølvdalere for en Dag, en stor kongelig Mønt i Rundbuestii, da fik den først en grundig Afpudsning paa Læderbuxerne, hvorpaa den hele Historie blev triskei op, som jeg nu her har fortalt den.